

Krajský úřad Ústeckého kraje
Velká Hradební 3118/48
400 02 Ústí nad Labem

prostřednictvím

Oblastní muzeum a galerie v Mostě
příspěvková organizace
Československé armády 1360
434 01 Most

OBLASTNÍ MUZEUM A GALERIE V MOSTĚ	
Doručeno:	4. 08. 2020
Počet listů/příloh:	1/0
Identifikátor:	1675/2020/OMGMO

V Praze 4. 8. 2020

Věc: Odvolání proti rozhodnutí čj. 01658/2020/OMGMO podle zák. č. 106/1999 Sb. (dále jen „InfZ“) - Umění pozdního středověku

Dne 13. 7. 2020 jsem podal na Oblastní muzeum a galerii v Mostě p. o., Československé armády 1360, 434 01 Most (dále jen „povinný subjekt“) žádost o podání informace, týkající se restaurování sbírkového předmětu Svorník se sv. Annou Samotřetí z Mostu (dále jen „tondo“) v rámci projektu „Umění pozdního středověku v hornickém Krušnohoří“ projektovým partnerem č. 1 HBK Drážďany.

1. smlouva na provedení restaurování
2. restaurátorský záměr
3. restaurátorská zpráva

Povinný subjekt odpověděl sdělením čj. 1535/2020/OMGMO ze dne 20. 7. 2020, doručeným 23. 7. 2020, kterým k bodu 1 poskytl smlouvu s Hochschule für Bildende Künste Dresden (dále jen „HBK“) a diplomantkou Asgard Kleinbauer na konzervační a restaurátorské práce na tondu v rámci její diplomové práce na HBK. Informace k bodu 2 a 3 nepodal, aniž by vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti.

Proti postupu při vyřizování žádosti jsem podal 13. 7. 2020 stížnost podle § 16a InfZ, které povinný subjekt vyhověl a vydal rozhodnutí čj. 01658/2020/OMGMO ze dne 31. 7. 2020 o částečném odmítnutí poskytnutí informace k bodům 2 a 3. Jako důvod odmítnutí uvedl, že informací nedisponuje a nemůže ji poskytnout z důvodu faktické nemožnosti.

Proti rozhodnutí podávám odvolání podle § 16 odst. 1 InfZ z těchto důvodů:

1. Povinný subjekt nepřesně uvádí, že rozhoduje na základě žádosti ze dne 5. 5. 2020. Žádost byla podána 13. 7. 2020.
2. Povinný subjekt uvádí jako důvod faktické nemožnosti poskytnout restaurátorský záměr a restaurátorskou zprávu, neboť jsou údajně součástí autorského díla třetí osoby - diplomové práce na HBK. Sám však dochází k závěru, že ochranu autorského díla podle § 11 odst. 5b InfZ nelze na tento případ aplikovat, neboť zahraniční univerzita, kde dílo vzniklo, se řídí odlišnými právními předpisy. Ačkoli se domnívám, že povinný subjekt chápe autorská práva nesprávně pouze jako

práva univerzity, nikoli práva autora díla, souhlasím se závěrem o nepoužitelnosti, ovšem pouze z důvodu, že k osvětlení problematiky restaurátorského záměru a restaurátorské zprávy jako autorského díla a jeho užití je třeba se odvolat k zák. č. 121/2000 Sb, autorský zákon, zejména jeho ustanovením § 2 odst. 6, § 30, § 35 odst. 3, § 60 a § 61 odst. 1 a dalším.

3. Předpokládám bych, že tato otázka bude mezi projektovými partnery vyjasněna před zadáním díla v projektové žádosti a smlouvě o spolupráci. Tyto dokumenty ovšem žádné ustanovení o projektové aktivitě restaurování českých výtvarných děl, natož děl gotických, i když nejde o prohlášené kulturní památky, studenty zahraniční univerzity neobsahují. Dokumenty projektového partnera č. 2 HBK uvádějí pouze výzkum oltářních nástavců, deskových obrazů a soch v oblasti Freibergu.
4. Argument vzniku restaurátorského záměru a restaurátorské zprávy na zahraniční univerzitě se neopírá o žádné právní zdůvodnění. Namísto toho v podané informaci z 20. 7. v rozporu s InfZ tvrdí, že o informaci je třeba žádat HBK, hovoří o důležitých faktech, v budoucnu vědecky využitých, riziku úniku výsledků, vytěžení „know-how“, apod. Přitom právě pouze na restaurování tonda byla uzavřena trojstranná smlouva o konzervátorských a restaurátorských pracích v rámci diplomové práce, podepsaná povinným subjektem 5. 9. 2018, která obsahuje následující relevantní ustanovení:

§ 1 Předmět a podpora diplomové práce

Muzeum pověřuje diplomantku v rámci sasko-českého kooperačního projektu „Umění pozdního středověku v hornické oblasti Krušnohoří“ průzkumnými, konzervačními a restaurátorskými pracemi.

§ 5 Počátek realizace

2. Diplomantka vypracuje přesnou koncepci pro konzervaci a restaurování uměleckého díla a zohlední v ní také stanovisko k metodě a technice práce.
3. Koncepci podle odst. 2 představí diplomantka vedoucímu profesorovi a muzeu či jimi určeným osobám. Ti schválí koncepci, popř. korektury a doplňky.
4. Diplomantkou předložený dokument koncepce, který obsahuje všechny důležité body koncepce a popř. korekce a doplňky, bude předložen jako závěrečný protokol všem účastníkům.
6. Následuje praktické provedení podle platného řádu závěrečné zkoušky.
7. Diplomantka vyhotoví jako součást své diplomové práce obsáhlou písemnou a obrazovou dokumentaci všech průzkumů a opatření.

§ 7 Využití dokumentace jako součásti diplomové práce

1. Každý uchovává jeden exemplář dokumentace jako součást diplomové práce (§ 5 odst. 6):
 - muzeum jako jeden svázaný originál a jako digitální verzi na CD-ROM/DVD,Diplomantka přiznává vysoké škole a muzeu jednoduché, obsahově a časově neomezené právo na užívání dokumentace.
4. Všechny vědecké výkony a obsah dokumentace jako součásti diplomové práce podléhají autorskému právu diplomantky, pokud nevznikly v důsledku péče o práva účastníků diplomového projektu.

Ze smlouvy vyplývá, že diplomantka podle § 5.2. vypracuje přesnou koncepci pro konzervaci a restaurování uměleckého schválenou muzeem (=restaurátorský záměr), podle § 5.6. schválený záměr provede, podle bodu 5.7. vyhotoví dokumentaci průzkumů a opatření (=restaurátorská zpráva).

va) a podle § 7.1. má povinný subjekt dokumentaci fyzicky k dispozici s obsahově a časově neomezeným právem na užívání.

Žádost se týká pouze této dokumentace, nikoli celku diplomové práce.

5. Ekvilibristika s „výslovným neuvedením důvodu pro odmítnutí v zákoně“ vede povinný subjekt k absurdní aplikaci závěru citovaného judikátu, že „typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.“

Povinný subjekt v tomto případě informaci má, neposkytnutí ale chce opřít o vlastní konstrukci důvodů právních, přestože stejný judikát jasně stanoví, že právní důvody jsou taxativně vyjmenovány v § 7 - § 11 InfZ.

6. Povinný subjekt dokonce tvrdí, že prověřoval existenci zákonné povinnosti informaci mít a zjistil - aniž by uvedl jak - že povinnost nemá stanovenou žádným právním předpisem. Dovedeno ad absurdum to znamená, že bychom toto ustanovení InfZ, určené pro případ že povinný subjekt informaci nemá, ale podle zákona ji mít má, měli aplikovat na všechny případy kdy informaci má, ale před podáním zjišťovat se záznamem do spisu zda podle zákona?

Zákon č. 122/2000 Sb. o ochraně sbírek muzejní povahy, je základním zákonným předpisem pro nakládání se sbírkovými předměty, tedy i pro restaurování, ze kterého vyplývá povinnost správce sbírky zajistit trvalé uchování sbírkového předmětu a při vývozu do zahraničí neohrozit jeho fyzickou podstatu.

Za tím účelem uzavřel povinný subjekt výše uvedenou trojstrannou smlouvu, podle které informace má a užívá. To potvrzují i zápisy ze služebních cest do Drážďan 4. 10. 2017: „V průběhu předání došlo k předání materiálových analýz a rozpravě nad možným postupem restaurování.“ a 18.

7. 2019: „V rámci jednání bylo české straně odprezentováno zrestaurované umělecké dílo (tondo se Sv. Annou Samotřetí – tzv. Mostecký svorník) ze sbírky Oblastního muzea a galerie v Mostě (PP2), které bylo Akademií (PP1) zrestaurováno jako diplomová práce studenta. Byla vedena odborná rozprava o procesu restaurování a budoucím umístění díla v muzejní expozici.“

7. Z hlediska českých právních předpisů není důvod k odlišnému postupu v případě tonda oproti dalším čtyřem předmětům, restaurovaným v rámci projektu, kde byly informace o restaurátorských záměrech a restaurátorských zprávách poskytnuty lead partnerem.

S pozdravem

Ing. Stanislav Děd
Voskovcova 1075/49
152 00 Praha 5